

sobota, 16.11.2024

16 listopada - Święto Matki Bożej Ostrobramskiej

Dobrze znamy wizerunek Najświętszej Panny z lekko pochyloną głową, w aureoli dwunastu gwiazd i wielu promieni. Przymknięte oczy, skrzyżowane na piersiach delikatne dłonie, smukłą postać okoloną półksiężycem. Jej urok, łagodność, niezwykła słodycz i zamyślenie wzbudzają ufność i nakłaniają do modlitwy.

Nie istnieją sprawdzone dane o pochodzeniu obrazu i jego autorze. Przypuszcza się, że to wybitne dzieło namalowano w pierwszych latach XVII wieku. Wtedy bowiem pośród murów otaczających Wilno, nad jedną z dziewięciu bram, zwaną Miednicką albo Ostrą, zawieszono od strony wewnętrznej wizerunek Matki Bożej, zaś od zewnątrz - obraz Chrystusa Salwatora (Zbawiciela) z kulą ziemską w ręku. Po zbudowaniu na bramie specjalnej kaplicy w 1672 r. procesjonalnie wprowadzono do niej obraz Najświętszej Panny, który od tego czasu stał się przedmiotem wielkiego kultu. Nabożeństwo spotęgowało się wyraźnie po pożarze Wilna w 1706 r., kiedy wielu mieszkańców miasta doznało szczególnej pomocy Królowej Miłosierdzia.

Od 1735 r. zaczęto obchodzić w listopadzie święto Opieki Matki Najświętszej. Przenoszono wtedy wizerunek do pobliskiego kościoła św. Teresy, a dla uświetnienia uroczystości zapraszano biskupów, sławnych kaznodziejów, alumnów z seminariów duchownych; oświetlano, dekorowano kościół, bramę oraz całą uliczkę.

W 1761 r. zanotowano pierwszy cud. Na znak doznanych łask zawieszano w kaplicy liczne wota. W 1773 r. papież Klemens XVI zezwolił na publiczne odprawianie tam nabożeństw. W 1828 r. na froncie kaplicy umieszczono napis: „Matko Miłosierdzia - pod Twoją obronę uciekamy się”. Wskutek nakazu władz zaborczych nadano mu formę łacińską: Mater Misericordiae - sub Tuum praesidium confugimus! Po upadku powstania styczniowego generał gubernator Murawiew, zwany Wieszatielem, zamierzał zamknąć kaplicę i zabrać obraz do cerkwi. Planów swoich nie zdążył przeprowadzić, został bowiem nagle z Wilna odwołany.

Pomimo nieprzychylnego stosunku carskich zarządców obraz otaczany był wzrastającą stale czcią wiernych i szeroko słynął cudami. Papież Pius X zezwolił archidiecezji wileńskiej na własną modlitwę brewiarzową i Mszę św. o Najświętszej Pannie Matce Miłosierdzia, które wprowadzono 16 listopada 1915 r.

Pius XI, jeszcze jako Achilles Ratti, nuncjusz papieski w Polsce, w 1920 r. odprawił Mszę św. w Kaplicy Matki Bożej Ostrobramskiej, udzielając potem już jako głowa Kościoła pozwolenia na koronację.

Dzięki staraniom abp. Romualda Jałbrzykowskiego, metropolity wileńskiego, ważny ten akt odbył się 2 lipca 1927 r. Przy ołtarzu zbudowanym obok katedry wileńskiej, do której w przeddzień przeniesiono procesjonalnie cudowny wizerunek - koronację przeprowadził kard. Aleksander Kakowski w obecności kard. Augusta Hlonda, Prymasa Polski, dwudziestu ośmiu biskupów, ok. pięciuset kapłanów, wielkiej liczby wspólnot zakonnych, a także dostojników świeckich, do których należeli prezydent Rzeczypospolitej Ignacy Mościcki, marszałek Józef Piłsudski, ministrowie, przedstawiciele wojska, świata nauki i kultury. Przybyły też delegacje wszystkich polskich diecezji oraz nieprzebrana rzesza wiernych.

To święte miejsce od wieków przyciągało modlących się i szukających pomocy czcicieli Maryi. Przed odjazdem na wygnanie w 1824 r. „Pannę Świętą, co w Ostrej świeci Bramie” żegnali na Prymarii Adam Mickiewicz z młodzieżą filomacką i filarecką, Panią Wschodu i Zachodu nawiedzali znani artyści, politycy, naukowcy i pisarze, sławiąc Ją pięknym słowem, muzyką i pieśnią. Tęsknili do Niej polscy

zesłańcy, więźniowie obozów, emigranci, wskutek wojen rozproszeni po całym świecie.

Wiele godzin przed obrazem Miłosiernej Matki spędziła na modlitwie św. s. Faustyna, sekretarka Miłosierdzia Bożego, mieszkająca w wileńskim domu swego Zgromadzenia ponad trzy lata. Z radością też adorowała namalowany pod jej natchnieniem przez Eugeniusza Kazimirowskiego wizerunek

Miłosiernego Chrystusa - zawieszony po raz pierwszy w Ostrej Bramie na okres uroczystego Triduum, zamykającego Jubileuszu Tysiąclecia Odkupienia, w dniach od 26 do 28 kwietnia 1935 r.

W okresach komunistycznych prześladowań w ręce Królowej Ostrobramskiej oddawał losy narodu polskiego i ludów pobratymczych Prymas Tysiąclecia.

We wrześniu 1993 r. podczas pielgrzymki do krajów nadbałtyckich Ojciec Święty Jan Paweł II odwiedził także Wilno. W Ostrej Bramie poprowadził nabożeństwo różańcowe, transmitowane na cały świat. Wypełniał w ten sposób prośbę Fatimskiej Matki, wzywającej do odmawiania Różańca. Zawierzał Najświętszej Maryi Pannie ziemię i narody tego rejonu Europy, dziękował za ogrom łask. Prosił, by Matka Miłosierdzia - Królowa i Opiekunka z Ostrej Bramy prowadziła wszystkich ludzi po drogach pokoju, sprawiedliwości i wiary.

Źródło:

[https://www.niedziela.pl/artukul/72562/nd/Matka-](https://www.niedziela.pl/artukul/72562/nd/Matka-Milosierdzia)

[Milosierdzia?utm_source=niezbednikKatolika&utm_medium=PanelDzienDesktop&utm_campaign=PanelDzienDesktop](https://www.niedziela.pl/artukul/72562/nd/Matka-Milosierdzia?utm_source=niezbednikKatolika&utm_medium=PanelDzienDesktop&utm_campaign=PanelDzienDesktop)